

ВЕЛИКАТА СЪББОТА.

Иисусъ Христосъ умръ на Кръста вечерята въ петъкь срѣщо събота.

Иосифъ Ариматейскій, тайнъ Неговъ ученикъ, испроси дозволеніе отъ Пилата, та сие тѣлото му отъ Кръста, обиви го въ чисто платно, и го турна въ новъ каменъ гробъ, въ своята градина. Иудентъ който враждувахъ противъ Иисуса, бѣхъ го чули да предказва за Своего воскресеніе. Тѣ не вѣрвахъ туй пророчество; но понеже бѣхъ лукавы, и по себе си сѣдяхъ и за Апостолытъ бояхъ ся, да не бытъ да откраднѣтъ тѣлото Иисусово, за туй тѣ испросихъ отъ Пилата военна стража и я турнахъ при гроба, въ който тогази лежеше тѣлото Иисусово, и запечатахъ гроба.

ВОСКРЪСЕНИЕТО ХРИСТОВО.

Заранята въ първия день подиръ съботата, кой ся нарича сега Недѣля, нѣкой си благочестивы жены отидохъ на гроба на Господа Иисуса, за да помажѣтъ тѣлото му съ миро, което неможихъ да пристигнѣтъ да направѣтъ на погребеніето.

Но между туй Ангелъ отвали камька, съ който бѣше закрытъ гробътъ Господень. Стражити ся уплашихъ отъ евленіето му и ся разбѣгахъ.